

DĖL PAGALBOS PARAPIJOS BIBLIOTEKAI

Mieli parapijiečiai, gal atsirastų norinčių ir galinčių įsipareigoti kas trečią sekmadienį pabudėti parapijos bibliotekoje? Reiktų pabūti nuo **11.30 val. iki 12.45 val.**, priimti gražintas knygas, išduoti paėmamas. Norinčius kviečiame prisidėti ir prie renginių bibliotekoje organizavimo (susitikimų, filmų peržiūrų, literatūros vakarų). Labai laukiame bibliotekos draugų! Kviečiame apsispręsti ir skambinti Jūratei, tel. +370 652 44 356.

JUNGTINIS ŠVEDIJOS IR LIETUVOS MERGINŲ CHORŲ KONCERTAS

Šv. Motiejaus (St. Matheus) merginų choras iš Stokholmo pirmą kartą viešės ir koncertuos Vilniuje. Savo trumpo savaitgalio viešnagės metu **gegužės 9 d. 19 val.** choras koncertuos Vilniaus šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) bažnyčioje. Kartu su Švedijos merginų chorą koncertuos Lietuvos merginų choras „Viva“.

MOTINOS OKTAVA

Bernardinų bažnyčioje **gegužės 3-10 d.** švenčiama Motinos dienos oktava. Ta intencija Mišių liturgija vyks šiokiadieniais ir šeštadienį **18 val.**, o sekmadieniais, **gegužės 3 ir 10 d. – 17 val.** Savo gyvų ir mirusių mamų bei senelių vardus galima užrašyti zakristijoje į specialią knygą. Oktavos metu surinktos aukos bus skirtos Bernardinų bažnyčios meno vertybių restauravimui ir apsaugai.

BERNARDINŲ JAUNIMO CENTRAS INFORMUOJA

Lietuvos jaunimo dienų susitikimas iš gegužės 14 d. perkeliamas į **gegužės 7 d. 18 val.** Bernardinų jaunimo centre. Kviečiame visus prisijungti ir drauge keliauti! Daugiau informacijos: www.bjcentras.lt.

Kelionė į Italiją Šv. Pranciškaus pėdomis! **Liepos 25 – rugpjūčio 8 d.** Kaina 470 €. Registracija: jaupra@yahoo.com, info: 869141714

Gegužės 21 d. 19 val. Bernardinų jaunimo centre vyks renginys skirtas atitrūkti nuo kasdienybės ir pajusti pasaulį kitaip „Tylos Poetai kalba“. Atsipalaiduoti po ataskaitų, sąskaitų ir mokslo praktikų, palikti tempą ir tiesiog pabūti. Dalyvaus poetai: D. Urbonas, M. Minkevičius, R. Milerytė, R. Murauskaitė ir kt.

GEGUŽINĖS PAMALDOS

Kartu giedoti Švč. M. Marijos litaniją parapijiečius kviečiame gegužės mėnesio šeštadieniais po vakarinių Šv. Mišių ir sekmadieniais **16.40 val.**, prieš vakarines Šv. Mišias.

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi raštinėje: III, IV, VI

16–17.45 val. (IV budi parapijos klebonas)

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

Parapijos laikraščio parengė Sigutė

BERNARDINAI

Nr. 578 V VELYKŲ SEKMADIENIS – MOTINOS DIENA 2015 m. gegužės 3 d.

*Pasilikite manyje,
tai ir aš jumyse pasiliksiu,
– sako Viešpats,
– kas pasilieka manyje,
tas duoda daug vaisių.*

Evangelija (Jn 15, 1-8)

Jėzus kalbėjo savo mokiniams:

„Aš esu tikrasis vynuogmedis, o mano Tėvas – vynuogininkas. Kiekvieną mano šakelę, neduodančią vaisiaus, jis išpjauja, o kiekvieną vaisingą šakelę apvalo, kad ji duotų dar daugiau vaisių. Jūs jau esate švarūs dėl žodžio, kurį jums kalbėjau. Pasilikite manyje, tai ir aš jumyse pasiliksiu. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynuogmedyje, taip ir jūs bevaisiai, nepasilikdami manyje.

Aš esu vynuogmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo mažes atsiskyre, jūs negalite nieko nuveikti. Kas nepasiliks manyje, bus išmestas laukan ir sudžius kaip šakelė. Paskui surinks šakelės, įmes į ugnį, ir jos sudegs. Jei pasiliksite manyje ir mano žodžiai pasiliks jumyse, – jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta. Tuo bus pašlovintas mano Tėvas, kad jūs duosite gausių vaisių ir būsite mano mokiniai“.

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) parapija

V VELYKŲ SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 9, 26-31; Ps 21; 1 Jn 3, 18-24; Jn 15, 1-8

(Pr.: Ps 21, 26a) Aš tave, Viešpatie, aukštinsiu didžiulėj bendrijoj.

Šio penktojo Velykų sekmadienio Evangelija mums Jėzaus lūpomis pasakoja apie žmogaus likimą. Žmogus, darydamas nuodėmę, nusigręžia nuo Dievo. Mirtinos nuodėmės tiesiog nukerta mus nuo pašvenčiamosios Dievo malonės. Patenkame į savo susikurtą nuodėmių vergiją, kaip žmonės dvasiškai žūvame. Be Dievo meilės, be Dievo įsakymų vykdymo, pasmerkiame save ir dvasinei, ir fizinei mirčiai.

Nulūzusi, atsiskyrusi nuo kamieno šakelė, tai – krikščionis, nusigręžęs nuo Kristaus, nuo jo mokymo, nuo Išganytojo meilės ir pasmerkęs save amžinai mirčiai. Atsiskyre nuo Jėzaus, esame lyg šulinys be vandens, nudžiūvę vaismedžiai, bemirštą žmonės. Tačiau krikščionis žino, ir tai jį paguodžia, kad belūžtančią šakelę per Atgailos sakramentą Jėzus vėl į save įskiepija, ir ji atgyja. „Dievas yra meilė“ (1 Jn 4, 8.16), ir meilė yra pirmoji Dievo dovana mums, joje sutelpta visos kitos.

Tikėjimas, meilė, įsakymų laikymasis, gerų darbų darymas evangelistui Jonui reiškia viena: priimti Jėzų į savo gyvenimą, pasilikti Jėzuje. „Kas laikosi jo (Dievo) įsakymų, pasilieka Dieve ir Dievas jame“ (1 Jn 3, 24). Visi žmonės, be išimties, gali tapti per Krikštą Kristaus šakelėmis ir duoti vaisių. Gyva, vaisinga šakelė, pasilieanti vienybėje su vynmedžiu, yra vienybės su Kristumi simbolis. Jėzus nori, jog mes suprastume, kokia svarbi krikščionių vienybė su Juo. Tik vienybėje su Išganytoju krikščionis gali nuveikti daug nuostabių darbų.

Visi galime savo gyvenimu parodyti broliams gyvo tikėjimo ir pasiukojimo dėl kitų pavyzdį. Pažvelgę į savo gyvenimą, taip pat rasime, jog ne sykį mūsų tėvai, draugai, bendradarbiai ar dvasininkai mus perspėjo dėl mūsų suklydimų, blogų veiksnių ar negero elgesio. Pagalvokime, gal ir mes galime kam nors padėti tapti nauju žmogumi. Gal kas nors laukia mūsų pagalbos, laukia mūsų, lyg Velykų, kurios atgaivintų naujam, šviesiam, visavertiškam gyvenimui. Juk kažkam galime pasakyti gerą žodį, pagelbėti varge ir, galiausiai, nuoširdžiai už kažką pasimelsti. Mūsų vaisingumas gali būti dvasinis: kuomet stengiamės sugyventi šeimoje, auklėjame vaikus, rūpinamės socialiai nuskriaustaisiais, kuriame geresnį pasaulį, aukojamės už kitus, apštalaujame kitiems. Tačiau, net ir šito nesugebėsime atlikti, jeigu nebūsime vienybėje su Kristumi. Nes žmogus dažnai atsiduria sunkiose situacijose ir jam tenka daryti sprendimą, kuris patinka Dievui, bet labai nepatinka žmonėms. Tuomet visada labai naudinga savęs paklausti: kas labiau patiktų Dievui? Ko tikisi iš manęs Kristus šiomis aplinkybėmis? Šie esminiai klausimai gali padėti atrasti tinkamą atsakymą ir tinkamai pasirinkti. Tai klausimai, kurie sustiprina dvasią, uždega karštesnį tikėjimą, duoda jėgų labiau mylėti Dievą ir sielas.

Pasižadame šiandien gyventi taja mintimi, kad esame vynmedžio šakelės, privalančios auginti vynuoges, o ne erškėčius, daryti tokius darbus, kurie patinka Tavo, Dieve, akims, ir vengti tų, kurie lyg erškėčiai duria kitiems.

DIEVO MOTINA MARIJA

Šis sekmadienis – Motinos diena. Motinos vardas Lietuvoje nuo seno visų pirma siejamas su Dievo Motinos Marijos vardu. Yra daug Jos vardo bažnyčių, stebuklais garsėjančių paveikslų. Tačiau ne taip lengva rasti tekstų, kurie ne tik tikėjimą, bet ir mąstymą priartintų prie šio vardo.

Žmonių meilė ir nuoširdumas nepagailėjo „Viešpaties tarnaitėi“ titulų. Peržvelkime Jai skirtas litanijas, ko tik jose nerasime? Marija pavadinta ir rože, ir indu, ir bokštu, ir žvaigžde. Tai yra mums suprantami žodžiai. Bet, kai tariame „Dievo Motina“, prieš mus stoja paslaptis. Per menkas yra mūsų protas suprasti, kaip visatos Kūrėjas galėjo tvarinį išaukštinti iki savo Motinos garbės, ir kaip tas tvarinys drįso vadinti Dievą savo Sūnumi. Tačiau tai nėra pasaka, bet tikrovė: amžinajam žodžiui tapus žmogumi, Marija tapo Dievo Motina.

Nustebęs šv. Anzelmas kalbėjo: „Nieko negalima lyginti su Marija. Tik vienas Dievas yra už ją didesnis!“. Dievo Motinos didybę mes šiek tiek suvoksime, jei atsiminsime, kad visi pasaulio mokslininkai, karaliai, kunigai ir dangaus angelai, kartu sudėjus, nėra žmonijai tiek davę, kiek yra davusi Marija savo Sūnaus Jėzaus asmenyje. Visa tai padarė dangaus pasiuntiniui duotas Jos sutikimas: „Teesie man, kaip tu pasakei“ (Lk 1, 38). Ir tada „Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“ (Jn 1, 14). Kadangi „tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas“ (Jn 1, 1), tai ir Jo motina yra Dievo Motina.

Bet Dievo Sūnaus įsikūnijimas buvo tikrai išganyto plano pradžia. Motinystės ryšys Mariją jungia su visu išganyto darbu. Kol vaikutis Jėzus dar nebuvo pasirodęs pasaulyje, Marija iš savo sielos gelmių siuntė Jam savo maldas. Kai kietos žmonių širdys nedavė Jai vietos Betliejuje, bet privertė apsigyventi gyvulių tvarte, savo motinišku glėbiu Ji gynė tą dieviškąjį vaikutį nuo šalčio. Kai Erodo žiaurumas tą naujagimį vijo į Egiptą, Marijos motiniškos rankos buvo vienintelė Jo apsauga. Kai Išganytojas „augo metais ir išmintimi“ Nazareto namelyje, motiniškos Marijos akys saugojo Jį dieną ir naktį. Ir, kai Jis ant Golgotos grūmėsi su mirtimi, kai gėstančios Jo akys iš visų pusių matė tikrai priešus, motina – Dievo Motina savo Sūnaus neapleido, bet stovėjo po Jo kryžiumi su skausmo perverta širdimi. Tokia Motina ir Mergelė Marija yra verta didelės pagarbos. (...)

Apie Švč. Mergelę Mariją galima daug pasakyti, minėti Jos skaisčią, nuodėmės nepaliestą sielą, aukos ir meilės gyvenimą, Jos herojiškas dorybes. Marijai tinka gražiausi ir garbingiausi vardai. Tačiau mes niekuo neišreikšime Jai didesnės pagarbos kaip pavadindami Ją Dievo Motina.

Pagal kunigo Povilo Jako (1908 – 1968) paliktus tekstus